

KHÔNG TÊN SỐ 50

Vũ Thành cảm hứng từ một câu thơ vô danh

Em bảo: "anh đi đi" sao anh không đứng lại, em bảo: "anh đứng đợi" sao

anh vội về ngay? Lời nói thoảng gió bay, đôi mắt huyền đầm lệ, mà sao anh dại

thế không nhìn vào mắt em, mà sao anh dại thế không nhìn vào mắt em, không

nhìn vào mắt sâu, không nhìn vào mắt sâu? Những truyện buồn qua đi xin anh không nhắc

lại, em khú ngơ vụng dại anh mơ mộng viển vông. Đời sống nghiệt ngã không cho

chúng mình ấm mộng, thì thôi xin gửi sóng đưa tình về cuối sông, thì thôi xin gửi

sóng đưa tình về cuối sông, đưa tình về với mộng, đưa tình về cõi không.